

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT.) ==

VASUTI SZAK ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:

BANOVI TS LÁSZLÓ, segéd-titkár.

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőség:
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14— kor.
Fél évre ... .. 7— kor.
Negyed évre ... .. 3·50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Áthelyezések.

Miskolcz, 1905. márczius 25.

(—s—ó—) Ez alatt a czim alatt nem szenzációs újdonságokat, nem friss híreket akarok közölni, mert most a legjobb akarat mellett sem tudnék ilyenekkel szolgálni, hanem az áthelyezésekről akarok általában néhány szót szólani, mert ez most épen időszerű.

Ilyenkor tavasszal, mikor jönnek a fecskék, szoktak költözni a vasutasok is. Ilyenkor történnek leginkább az áthelyezések. Van ebben szerepe mindenesetre annak is, hogy ilyenkor még hitel áll ezen czélra rendelkezésre, de a legfőbb ok az, hogy ilyenkor legczélszerűbb s az illetőkre nézve a legkevesebb kárral jár az áthelyezés.

Mert az alkalmazottak nagy része nem városokban lakik, hanem künn a vidéken, a hol majdnem mindegyiknek van egy kis kerteskéje, egy darab megművelhető földje, tehát olyankor kell az áthelyezésnek történnie, mikor a kert még beültetve, sem a föld még bevetve nincs, hogy az erre fordított költség lehetőleg megmaradjon, másrészt pedig mindegyiknek más a szándéka s csak kénytelen-kelletlen nyugszik meg abban, ha már terveit ellenére művelés alá vett kertet vagy földet kap.

Az áthelyezéseknek csak elenyésző hányadát képezik azok, melyek büntetésből vagy azért történnek, hogy az illető beosztásának megfelelni nem tud, az áthelyezések legnagyobb része a szolgálat érdekében történik.

Hogy büntetés esetén az illető megkérdezése nélkül történik az áthelyezés, hogy olyankor, ha valaki megfelelni nem tud egy helyen, a felsőbbségnek

kell részére megfelelő helyet keresni, az természetes.

A szolgálati érdekből történő áthelyezéseknek azonban, úgy vélem, nem kellene általában az illetők megkérdezése nélkül történniök, ha oly egyének-ről van szó, a kik különben régi beosztási helyükön jól megfelelnek.

Nézetem szerint az illetőket meg lehetne kérdezni a felől, hogy szívesen átköltöznek-e, mert hiszen nagyon jól tudjuk, hogy ha régebben van valaki egy helyen, lassan az érdekszálak egész hálózata köti őt az illető helyhez, melytől azután nehéz elválnia, s melyeket nem óhajt megszakítani, s ha az illető mindezt feltárja a felsőbbség előtt, ha csak eminens és elkerülhetlen érdek nem kívánja, az áthelyezéstől el lehetne tekinteni.

Azonkívül az áthelyezéseknél, véleményem szerint mindig lehetőleg figyelemmel kellene lenni arra is, hogy az

illető oly helyre jusson, a hová rokoni kötelékek fűzik, a hol esetleg kis vagyona, földje, házacskája van, vagy megélhetése rokonságától várható anyagi segélylyel meg van könnyítve.

Az intézetnek csak javára válhatik az, ha mindenki szívesen van beosztási helyén, mert akkor jó kedvvel és nagy igyekezettel látja el szolgálatát, már azért is, hogy máshová át ne helyezték.

A fennebb elmondott körülmények mind olyanok, a melyek lehető figyelembe vételével legalább megközelítőleg el lehetne érni azt, hogy mindenki oly helyen legyen, a hol azt az ő magánérdekei megkívánják.

Sok panasz, sok keserűség szünnék meg s az állomásokon boldog, megelégedett s nem magánérdekei ellenére odakötött kedvetlen személyzet végezne szolgálatot.

TÁRCZA.

Dal.

— Az „Írások könyvé”-ből. —

*Kis virágos földem rohanó ár mossa,
Lombosodó fáim dühös szél csapdossa;
Kicsi kunyhóm falát verdesi a zápor —
Nekem ugyan kijut az istenáldásból!*

*Hejh, jövő tavasszal más talajba vetek!
Vad patak partjára kertet nem ültetek;
Kunyhóm rakom kőből, nem zizegő nádból,
S kikémelem a vést, csaló napsugárból.*

*Akkor aztán ülvén a földött pitvarba!
Diadalmas szemmel nézek a viharba —
Kopogó záporral egy szót se cserélek —
De ki tudja, akkor — szebb lesz-e az élet?*

Erdős Renée.

Az öreg Burger.

Minden városkának megvan a maga speciális hóbortos alakja, mondjuk bolondja. Az egyik negyvennyolcas Hány János, a másik egész nap süt-főz és a világ legjobb szakácsának híreszteli magát, a harmadik tulvilági szellemekkel áll összeköttetésben és van olyan is, aki élet-elixirt pancsol s meg van győződve arról, hogy ezen az uton lefözi az alchymistákat.

Az öreg Burgernek minálunk egészen másban rejlik a hóbortja: gyerekbolond! Kora reggel, mikor a kisvárosi sétatér megelégnkül apró emberektől, az ő alakja is feltűnik a kerek akácok alatt Egyen kint szedi a kicsinyeket, mert mindenikkel akad dolga. Az egyiknek megveregeti a puffók képét, a másikat megezirógatja, a harmadiknak megnézi a kezét, hogy megmosta-e szépen, a többieknek cukorkákat osztogat, elhallgattatja a sirókat, leveri a faágak közt fennakadt lapdát és karikákat, rendezi a csoportos játékokat, sorba állítja a fiukat és megtanítja katonás lépésekre, verseket mond a kis leányoknak a torkos cziczáról, meg a kis nyulról s hajlott derekával, ősz szakállával, amint a padon megpihen s a kicsinyek felmásznak ölébe, hátára, ugy tetszik, mintha vén fa volna, a melyet virágos szalag futott körül.

Alla rinfusa.*)

A külföldön a gabonát csak elvételre szállítják zsákokban, rendes körülmények között alla rinfusa, magyarul göngyöleg nélkül, kocsiba ömlesztve. A külföldön már rég rájöttek arra, hogy milyen nagy megtakarítás ez és mennyivel kevesebb kezeléssel jár, ha a szállítás eme megkönnyebbitését igénybe veszik. Nálunk még nem tartanak ott az emberek, hogy felismerhessék a benne rejlő előnyt és bizony az állomásokon nagyon nehéz kicsikarni a gazdától vagy a kereskedőtől a rinfusa-szállítást.

Nem kell hangoztatnunk, milyen nagy könnyebbsége lenne az általános fogalomnak, ha a vidéket animálni lehetne erre a még most is ujtácsszámba menő változásra. Mert az üzlet technikájára nézve óriási előnyök származnának belőle, nem is szólva a természetes költségkiméletről, melyet talán a termelő vagy az árutulajdonos kapna a zsákköleszőntő intézet helyett, ami tehát feltétlenül produktívabb, mert mégis a gabonakereskedelem körén belül marad. Ha ma a tőzsdén egy gabonátételt vásárlunk, másnap levelet ír az eladó, hogy a felszedéshez szükséges zsákot milyen címre kell küldeni. Azután a vevő irodái és külső személyzete lép a cse-

*) Egy tekintélyes kereskedő cég főnökének tollából hozzuk a sorokat s arra lapunk legközelebbi számában megjegyzésünket meg fogjuk tenni. Szerk.

lekvés mezejére, melynek végeredményeként a zsákok a vasúthoz kerülnek. Megérkezvén a zsák a szállítóhoz, kocsit kell érte küldeni a vasúthoz. Elszállítja az árut, közben — ez jó vidéki erkölcs — elcseréli a budapesti zsákokat természetesen rosszabbakkal, ami meg üresen marad — hát mi tagadás benne, elfeledi visszaküldeni. Megérkezik a gabona — mondjuk a legjobb esetet — Budapestre, egyik malom vágányára. Konstatálnak 60–80 kgr.-nyi súlyhiányt, ami minden valószínűség szerint a zsákok fel- és lerakásából ered, nem szólunk arról, ami a kétszeri mázsálásnál eltűnik. Akkor azután megint jön a budapesti cég zsákuvarosa és kéri az ilyen meg olyan jelű zsákokat, a malom persze nem adhat neki mást, mint amilyeneket kapott. Ujabb kellemetlenség a zsákköleszőntő-intézettel a kicserélt zsákok miatt, levelezések a visszamaradt üres zsákok után és végül egy kis költségvetés, amely szerint kitéjük, hogy a zsákköleszőntő legjobb esetben hetenkint minden darabért 1 és fél fillér, zsinég a bekötéshez egyharmad fillér, tuvar a vasúthoz és a malomtól 100 darabonként 6 fillér oda és 6 fillér vissza, fuvar a vasúton, azután a hiányzó zsákok és az elcseréltekért való ráfizetés, végül pedig ezer kellemetlenség s végtelenül sok idő, amit ez igénybe vesz.

Képzelnék el egy nagyobb gabonacéget, hogy mit is tesz annál az a szó: zsák! És

Mikor délfelé kiürül a sétatér, kabátján ott vannak a kis cipők nyomai, nyakkenője fel van oldva, kalapja poros és behorpadt és ha lehet, torzonborz ősz szakállá még borzasabb, sőt a czán is nyomokat hagytak az apró kezek érintései.

Csodákat tud beszélni azokról a kicsi emberekről, a kiknek a lelki vil gába senki sem tud úgy behatolni, mint ő s valóságos láz vesz erőt rajta, hogyha kedvencei közül egyik-másik elmarad.

Ugy mondják, az öreg Burger valaha nős ember volt és családos. Ő maga ezt a régmúlt időt már nem tudja elválasztani a sóüzem fénykorától. Ha a feleségéről beszél, nem mulasztja el megemlékezni arról a hatalmas torgalomról, a mit akkor a só-szállítás idézett elő. Egy sórakomány Erdélyből, egy másik Mármarosból. — Ah! mi csoda napok voltak azok.

A hatalmas só-téglák ott emelkedtek garadákba a sóhivatal udvarán épült tetők alatt. A sótisztak aranyos egyenruhája versenyt csillogott a só-jégecsekkel, a munkások tömege járt kelt, talyigályuk nyikorogott, a míg a tutajokról, sajkákról kihordták a drága árut, a melylyel az egész ország innét láttatott el.

Ő volt a főnök. Annyi ember volt a kezelése alatt, amennyiből egy zászlóalj áll háboru idején, napbarnított, edzett magyar

emberek, a kik úgy dobálóztak a mázsányi sódarabokkal, mint Kinizsy a törökkel.

És a marcona alakok egész valója csupa szív volt. Igen. Mindig a gyermekek kedvét keresték. Gyermekektől volt népes az udvar, a melyet most gaz vert fel és az épület, ez a hosszú sárga kopott földszintes ház, a melyet a város feltöltései azóta már csaknem elnyeltek.

És szeméi könybe lábadtak, amint a gyermekekről beszélt. az ő gyermekeiről, a tiszték gyermekeiről, a kiknek mindig megújuló hasonlatosságát vélte felfedezni ebben meg abban a kis teremtésben, a kit érdeklődése, gondozása tárgyává tett.

Jóformán már a nevüket is elfelejtette. Legalább rajtakapták, hogy egyszer Béluskának, másszor meg Gáborkának hívja, olykor szőke, hosszú fürtű fiucskának, másszor meg göndörhaju fekete legénykének állítja. És úgy jár a leányokkal is. — Egyszer egyről tesz említést, máskor meg többről beszél.

Nincs a városba senki, aki ezeket a gyermekeket látta, ismerte volna, azok is kipuштultak, a kik a sóház virágzására emlékezhetnének s így nem is tudhatni, hogy az öreg Burgernek tényleg felesége volt-e az a szép asszony, a kiről azonban csak nagy ritkán emlékezik meg, ha nagyon bizalmas társaságban, bor hatása alá kerül vagy ha a kisvárosi életben is előfordul-

mindezek daczára is nehezen mennek bele az emberek a rinfusa-szállításba, aminek egyetlen oka, hogy vasutaink még nincsenek erre eléggé berendezve és őszszel egyáltalában nincs is ömlesztett szállításhoz kocsis, úgy, hogy a zsák nélkül való szállítást csak ilyenkor, a kisebb forgalom idején lehet eszközölni. Pedig mennyi költségkimé-
lés lenne a kereskedőnek, ha módjában állna a göngyöleg nélkül való fuvarszállítás! De a kocsihánytól eltekintve a fekbérszabályzat és a vasuti kirakás is drágább a rinfusa waggonra, bár még így is előnyösebb ez a szállítási mód, amelynél azáltal, hogy ölmozott kocsiban eszközlik, a súlyhiányok is kisebbek.

A kereskedelmi miniszter vasutpolitikájával szívén viseli a kereskedők érdekeit és éppen ezért reméljük, hogy a Magyar Államvasutak e tekintetben eddig tanúsított nem-törődömségének káros hatásai meg fognak szűnni és intézkedések történnek, hogy elsősorban megfelelő számú vasuti kocsit ömlesztett szállításra alkalmassá tegyenek, másrészt pedig az egyes nagyobb gabona állomások és vidékek részére gondoskodnak mindig elegendő waggonról, hogy az állomáshőnökök a kocsihány kijelentésével ne akadályozzák meg e jelentékenyen olcsóbb és forgalmi technikai szempontokból nagyon fontos szállítási módot.

A kocsipark és a waggonkölesző társu-

lattól bérelt waggonok nagyrésztét át lehet alakítani a rinfusa szállításhoz és a vasuti forgalom lebonyolítása is könnyebb a rinfusa-kocsikkal. Az ömlesztett szállítási mód legfeljebb csak a zsákkölesző-intézeteket károsítaná, de használna mindenkinek, gazdának, kereskedőnek, fogyasztónak — Eppen azért szükséges, hogy az egész vonalon való érvényesüléséhez való reformokat minél hamarabb és lehetőleg lelkiismeretesen végrehajtsák, mert a helyes vasutpolitika egyik sarkalatos alapelve a szállítási költségek lehető redukálása, ami a jelen esetben azért is kívánatos, mert a zsák- és rinfusa-szállítás között métermázsánként 15—17 és fél fillérvényi költségkülönbség van és ezt a kereskedő az árakból kénytelen lenyomni, azaz a gazdának ennyibe kerül az a körülmény, hogy nálunk a rinfusa-szállítás még csak inkább kísérlet, mint szokás.

E téren sokat várhatunk és várunk is a vasuti alkalmazottaktól kik a szállító közönséggel érintkezve, a kellő felvilágosítást megadnák, hogy ez a kísérlet a saját érdekében szokássá váljék.

Van aztán egy másik kívánsága is a kereskedő világnak, az, hogy a vasuti kocsikat nagyobbakra készítsék. Most a kocsis szállítási kőpessége 105 métermázsas, az új waggonoknál 154 métermázsas. Ez utóbbi ritkább. Amerikában 300—400 métermázsas gabona szállításához alkalmas kocsikat gyártanak.

nak olyan esetek, a miket a maga multjával megegyezőknél talál.

A sóellenőr, — egy agglegény — aki vagy husz év előtt halt el, olyanféle nyilatkozatot tett, hogy az öreg családi élete épen nem volt olyan rózsás, aminőnek ő mondani szokta. Kikapós volt az asszony, a kinek szűk volt a sódvar azokkal a nagy élettelen gulákkal, de meg azokkal a gyerekeknek készült fülkével, alagutakkal is, a melyek mind pénzt, sok pénzt jelentettek férje szemében. Inkább ékszerek és selyemruhák után vágyakozott s nem szerezte a gyermekeket.

Az agglegény már nem emlékezett arra, hogy mi történt közöttük, mert kerülte az asszonynevet, de az asszony egyszerre csak eltűnt a sódvarról s a gyerekek, mint az anyátlan madárcák pusztultak el egymás után. Akkor meg is zavarodott egy kicsit a főnök. Azt emlegette, hogy legjobb volna a sót a vízbe hajigálni és az egész hivatalt is áttenni a víz fenekére. Aztán olyan furesán nevetett hozzá!

Egypár esztendő multán, aztán csak ugyan vízbe dobták a sót. Vasutak épültek, nem fizette ki magát a vizen-szállítás, elmaradtak a vevők, hanyathomlok rohant a telep a pusztulás felé.

Csak az öreg Burger maradt meg a tiszték közül. Elfoglalta helyét a vendéglő

törzsasztalánál, a melyet áldozati asztalnak hittak a kis városban, a hol a háziasságot lemészárolják, mert az egész asztaltársaság csupa nőtlén emberekből állott.

Pedig hát több jót tett ez az asztal, mint az egész város. És hogy az öreg Burger odakerült, a jótékonysági kedv kizárólag a gyermekek felé fordult. Télen felruházták a szegényeket, állítottak nekik karácsonyfát, nyáron egész sereg vizsgálati ajándékot osztottak szét közöttük.

Aztán, hogy nyugdíjazták a szegény öregget, minden gondja a gyermekek felé fordult. Egyszer egy molnár halt el hirtelen és hagyott hátra apátlan anyátlan hét árvát. Betelepítette őket a lakatlanná lett sóházba, maga etette, mosdatta őket, amíg csak az árvaszék rá nem irt, hogy adja ki őket és kérdőre nem vonta, hogy mi jögon foglalta le a gyerekeket. Igaz, hogy addig a szegények éhen veszttek volna.

Már erre felforrt benne az indulat. Hogy, de biz nem adja ő ki a gyerekeket, mert azok apja-anya egy személyben az egész asztaltársaság. És neki adtak igazat.

Ez fokozta az étvágyát a gyermekek után. Mindig azok dolgában utazott. Elhelyezte a szegényeket másnak, beszerezte pesztrának s ha valamelyik tanulni akart, megsarczolta érte az egész várost és az asztaltársaság sohasem volt híján a mara-

Ezeknél pedig a vasut keresi a legtöbbet, mert aránylag kisebb brutto súly mellett, tehát kisebb vontató erő igénybevételével nagyobb mennyiséget rakhatnak beléjük. Különben ez annál is inkább szükséges lenne, mert talán megoldhatóvá tenné a kocsihány kérdését, mely legnagyobb mizériája a mi forgalmi politikánkknak. Különben a kereskedők mostanában azért foglalkoznak annyit a vasuti dolgokkal, mert tudják, hogy sérelmeik Heronymi kereskedelmi miniszternél, — ki elsőrendű közlekedési szakember — orvoslást találnak és tényleg szüksége is lenne már gabonakereskedelmünknek egy olyan vasutpolitikusra, a ki sok évi mulasztásokat jóvá tenne, a ki belátná, hogy nem a közönség van a vasutért, hanem a vasut a közönségért. Ezt mostanáig nem így értelmezték és így a sérelmek nagyon is összehortolódtak, úgy, hogy mind sürgetőbbekké válnak azok a reformok, amelyek e rendszeressé vált kellemetlenségeket végre is elhárítják, erősen bizunk a kereskedelmi kormány vezetőségében és ezuttal valószínű, hogy várakozásunk meghozza a várva-várt eredményeket, amelyekre immár halaszthatatlanul égető szükség van.

— 0 —

Keresetlen őszinteségek.

II.

Ennek a rovatnak az a célja, hogy megfeleljen a fölébe írott czimnek és ha lesznek egyszer-másszor, (aminthogy bizonyos, hogy lesznek), a kiknek nem fog egészen tetszeni, a mi ebben a rovatban meg leszen írva, az a cikk íróját éppenséggel nem fogja elterelni kitérőtől: „Igazat mondani keresetlen őszinteséggel.”

*

Előre bocsátom, hogy nem szenvedek zsinór-kórságban és eléggé szép uniformisnak tartom az altiszti egyenruhát, bár valami szerencsés megoldásnak éppen nem tartom, hogy a forgalmi szolgálatot tevő előljáró vagy állomásfelügyelő meg a fékezői szolgálatot tevő ex-kondoktor egy és ugyanazon uniformist viselik. Erről azonban most ne essék szó, más kell a magyarnak.

Igy tavasz táján, körülbelül a gólyákkal egyszerre megjelenik pontosan az a „már többször megismételt“ üzletvezetőségi rendelet, hogy a közönséggel érintkező alkalmazottak feltétlenül tiszta és rendes egyen-

dékokra szerződött diákoknak, a kik megpufókosodtak az ellátás mellett.

Megtették hát az öreg iskolaszéki elnöknek. Nosza ez volt csak a neki való hivatal. Mindennap bejárt az iskolába, vigyázott rá, hogy a tanítók ne használják a pálcát órákig elveszekedett a fölött, hogy az m betűt hogyan kell tanítani, így-e, hogy em, vagy úgy e, hogy mu. — Aztán vitte szét a hírt a városba: hogy Laczika ma nem tudta a leczkét, hogy Mariska nem végezte be a kézimunkáját, hogy a kis Gyulából biztosan költő lesz, olyan élénk észjárású és úgy ragyognak a szemei.

Ismerte az egész vidék gyermekvilágát s tudta mindenik nevét, családfáját, képességeit s azt, hogy mit várhatni tőle.

Az iskolás gyermekek körül fogták, amint az iskola kapuin kiözönlöttek, vétettek vele irkát, griffit, tollat, megezibálták a kabátját, neki panaszkodtak, előtte örültek.

És mikor nagynehezen sikerült kievicz-kélnie ebből a zsidongó hadból, akkor még mindig igen jelentős feladatok vártak reá: a kedvenceit kellett ellátnia.

Mert hát sohasem volt az öreg kedvencek nélkül Olyik, a melyiket születésétől kezdve a karján hordott, meg a melyik valami ritka vonzalmat táplált iránta, utána kapaszkodott a kicsi karjaival, rámosolygott, eléje futott ha látta, nem borzadt

vissza attól sem, hogy torzonborz szakállal daczára, szívből jövő édes csókokat adjon neki.

A kedvenceket rendszerint hazavezette, megvendégelte ritka csemegékkel kedveskedett nekik, ellátta képes könyvekkel, felfangos kezeléssel tollszárakkal, a mikben plajbász is el volt rejtve.

— Ugyan Burger bácsi, mit csinált már megint a Lajoskával? — kérdezi a fiatal mama, kis fia apja mellől lépve a vendég elé. Megint megtömté édességgel s most betegesen fekszik. Hát mire való az?

A tanítók vén bolondnak hitták s haragudtak, hogy belát a kártyáikba, ellenzi a privátakat, eberen ügyel, hogy óráikat pontosan betartsák s vén komédiásnak titulálták, mikor az iskola előtt vágató kocsikat megállította és valósággal kikelt önmagából, mikor a város valamiféle megtagadott az iskolától.

Az iskolából a kikerült kamaszok, amint ismert alakját meglátták, mögé kerültek, füleket mutattak utána és megdobálták.

Az öreg, talán jobban is élhetett volna. Szép nyugdíjat huzott, nem volt gondja senkire, semmire. És mégis olyan kopottan járt. A régi szabású kabát megfakult, megzöldült rajta, hanem a zsebek mindig tele voltak nyalánkságokkal azoknak a rossz esontoknak számára, a kik csak hálátlanok tudtak lenni a szegény öreg iránt.

Scossa Dezső

ruhában tartoznak szolgálatban megjelenni. Erre a becses rendeletre azután a személyzeti főnök, vezénylő tiszt, raktárfőnök stb. urak rádupláznak azzal a fenyegetéssel, hogy a ki a fenti rendeletnek eleget nem tesz és zsiros, piszkos egyenruhában fog megjelenni, nemcsak pénzbírságot kap, de még az is megtörténik vele, hogy elvonják a beosztásából és elteszik oda, a hol nemcsak a publikum, de még az ördög sem fogja látni.

Helyes. Eddig rendben van a dolog. Utálatosabb valamit, mint egy zsiros, piszkos, szakadozott, gyűrött egyenruhát csakugyan nem tudok elképzelni. Ha az ember egyenruhát visel, mindenesetre törődjék azzal is, hogy az az egyenruha lehetőleg formás, de mindenesetre csinos és tiszta legyen. A hiba tehát nem mindég itt van. Ellenben ott és abban van a hiba, hogy nagyon sok rendeletet és nagyon kevés egyenruhát kapunk; már pedig a legszigorubb rendeletet sem lehet (tiszteességgel legyen mondva) még csak kravátlinak sem használni.

Lássuk csak, mi mindent nem kívánnak attól a szerencsétlen egyenruhától.

Tavaszzal adják, tehát nagyon természetes, nyáron 20—22 fokos melegben nyári ruha gyanánt kell szerepelnie. Beszívnia az izzadságot, nyelnie a port és piszkot, kibírnia az örökös porolást, keféltést, tisztogatást. Vasárnap meg egyéb ünnepélyes alkalmakkor „tiszta és rendes“ egyenruhaként kell szerepelnie. Eközben jön az ősz. Az egyenruha hol megázik, hol megszárad, kopik, szakad, rongyolódik. Ily viszontagságok között éri meg (ha ugyan megéri) a telet. Most meg már 18—20 fokos hideg ellen kell a viselőjét megvédelmeznie. Hát kérem erre az a szegény egyenruha képtelen. Képtelen még akkor is, ha a kiosztási idejét kimoszhatlan festékek csirizelik is a belsejébe. (Azt azonban, hogy hány évig hevert a legkülönbözőbb szállító cégek pinczájében, nem nyomják rá.)

Ilyeténképpen annak a fentidézett becses rendeletnek megfelelni nem lehet, mert többet kívánni attól a szerencsétlen egyenruhától, mint amennyire képes — csakugyan igazságtalanság.

Ha a német valakinek a szegénységét akarja illusztrálni rövidesen azzal fejezi ezt ki, hogy „Ein Gott und eine Hosn“ (Egy Istene és egy nadrágja.) Hát ebben az értelemben mi,

egyenruházott vasutasok, csakugyan szegények vagyunk, lévén a mi kontingensünk „egy évre egy nadrág“.

Tény, hogy nagyon szépen fest a szolgálatban a lakkezipő, Pejacsevich nadrág, meg egyéb extra ruha, csak hogy ennek rendesen ott van a nyomában az extra-adósság is.

Nagyrabécsült feletteseink tehát nagyon jól tennék, ha foglalkozva a dologgal, azon lennének, hogy minél előbb megoldódnék az egyenruházat rég vajudó kérdése és addig is, míg ez bekövetkezik, a mai egyenruházat (csak zubbonyt és nadrágot értek) kétszerezést osztatnák ki.

Forgách Boldizsár

Vasuti katasztrófa

Az Amerikában, Clevelandban megjelenő „Magyar Hirmondó“ f. évi márczius hó 9-én megjelent számából vettük át a következő cikket, mely a maga borzalmasságában egyike a legrémesebb baleseteknek:

Cleveland város sok családjára hozott gyászt az elnöki beiktatás. Pénteken, márcz. 4-én, délután két óra körül két különvonat indult az Union Depot-ról Washingtonba. Az első vonaton, mely hat Pullmann kocsiból állott, az ohioi nemzetőrséghez tartozó „Battalion of Cleveland Engineers“ 4 százada, közel kétszáz ember utazott, hogy részt vegyenek a márczius 4-iki inaugurálási parádén. Az első kocsiban volt a Kirk féle zenekar, 4 kocsiban a 4 század embere, az utolsó kocsiban a tisztok. Vagy félórával utóbb indult el az öt Pullmann kocsiból álló második különvonat, melyen a Tippencanoe Club egyenruhás tagjai utaztak ugyancsak az elnöki beiktatásra.

A nemzetőröket vivő első különvonatnak jóformán az ut kezdetétől fogva sok baja volt egy megtüzesedett tengelylyel. Este 7 órakor Clifton állomásnál, Pittsburg közelében kellett megállania a vonatnak, ugyan csak ama tengely miatt. Az állomás el van látva mindenféle automatikus jelzőkészülékekkel, de a 35 mérföld óránkénti sebességgel jövő második különvonat, eddig még ki nem derített okból, nem volt képes idején megállani és nagy erővel ment neki az első vonatnak.

Az összeütközés rettenetes volt és teljesen készületlenül találta a nemzetőröket, kiknek nagy része kártyázással és adomázással volt elfoglalva. Mindenki iparkodott ki a kocsiból és jó is volt sietni, mert pár perc múlva lángokban állt az első vonatnak valamennyi kocsija a Pullmann kocsik acetylen tartályainak fölrobbanása folytán. A másik vonat-

ből is elégett a mozdony és két hálókocsi, de a vonaton nem vészett el egy ember élete sem, mindössze többen szenvedtek kisebb-nagyobb sérüléseket.

Annál rémesebb volt az összeütközés hatása az első vonaton. Összesen heten vesztették életüket.

Dr. Wm. Hendry, a zászlóalj orvosa;

D. C. Scofield hadnagy, Cleveland egyik legtekintélyesebb polgárának a fia;

James Kehoe káplár;

Harley R. Held nemzetőr;

Warren Pinney, O. C. Pinney kvártélymesternek 12 éves fia, kit apja magával vitt az utra;

két Pullmann kocsi alkalmazott.

Legsúlyosabban sérültek meg O. C. Pinney kvártélymester és J. R. Mc. Quigg őrnagy. A sebesütek száma 37.

A sajnos katasztrófának egyik áldozata Harley R. Held, a Magyar Hirmondónál és Napilapnál volt alkalmazva, mint az expedítornak segédje. Derék fiatal ember volt, kit előzőkenységéért az egész épületben szerettek. Csak vagy hat hét előtt lépett be a nemzetőr zászlóaljba és ugyancsak örült, hogy nemzetőri minőségében részt vehet a beiktatási ünnepen. Halálának hírért a Magyar Napilap összes személyzete nagy részvétellel fogadta.

Szigoru vizsgálat indult meg annak megállapítására, kit terhel a felelősség a katasztróféért.

HIREK.

* Kincsek a kassai vasuti állomás környékén (?)

Igen érdekes levél érkezett a kassai városi tanácshoz. A levél írója Nagy József budapesti lakos, aranyozó, a ki elmondja, hogy ő a történelemből tudja s okmányai is vannak arról, hogy a tatárjárásból 1235. és 1241. évek körül az ellenség elől temérdek sok kincset és drágaságot ástak el a vasuti állomás környékén, a hol most semmi növény sincs, amelyeket ő most szeretne felkutatni s erre nézve kéri a város engedélyét és beleegyezését. A tanács természetesen a furesza kérelemnek nem tehetett eleget, mert a kincseket rejtő helyet az aranyozó meg nem jelölte s így ma még az sem állapítható meg, vajjon a kérdéses hely a város tulajdonát képezi-e vagy esetleg magántulajdon; mely utóbbi esetben az engedély megadása nem a város hatáskörébe tartozik.

* A gőz- és az elektromos vasuti üzemköltségeinek összehasonlítására vonatkozólag a new-yorki Manhattan Elevated Ry-nek a következő adatai kerültek nyilvánosságra. Az

üzemköltség egy kocsikilométerre van viszonyítva. Pályafentartás: elektromos üzem 3:34 fill., gőzüzem 2:90 fill. A hajtóerő költsége: elektromos üzem 20:31 fill., gőzüzem 29:20 fill. Általános kiadások: elektromos üzem 1:86 fill., gőzüzem 2:19 fill. Összesen elektromos üzem 29:65 fill., gőzüzem 38:46 fill. A Manhattan Elevatedet 1903-ban helyezték elektromos üzembe. Az első évben 287 millió utast szállítottak, 40 millióval többet, mint 1902-ben, amikor még gőzüzem volt. A bruttóbevételek 68:1 millió K-ra rugtak, ami az előző évhez 9:6 millió K bevételi többletet jelent.

* Ha valaki nevében jogtalanul adtak fel valamely árut, ezáltal az illető nem lépett a feladó jogaiba és kötelességeibe. Valáki egy kőszénbányától szenet vásárolt és megbizta a bányát, hogy küldje el egy czégnak a szenet. A bánya ezt akként teljesítette, hogy a fuvarlevélbe feladóként a vevő nevét írta. A szén nem váltatván ki, a vasut követelte a fuvardíjat és ez iránt a feladóként megnevezett vevőt beperelte. Marasztalni kérte azért is, mert ha csakugyan nem adott volna megbízást arra, hogy ő szerepeljen a fuvarlevélen feladóként, mégis a feladó jogaiba és kötelezettségeibe lépett azáltal, hogy a mikor a vasut ő hozzá fordult utólagos rendelkezésért, akkor a vasutat nem értesítette arról, hogy nem ő a feladó s ezáltal a rendes kerekedői gondosságot megsértette. Ez alapon az alsóbíróságok marasztalták is alperest, a Kuria azonban a feladói aláírás hamis voltától feltételezetten, elutasította a keresetet.

* Zsizsikes gabona vasuti szállítása Az ez idő szerint fennálló szabályok értelmében a m. kir. államvasutak kötelesek a vasuti szállítás tárgyát képező gabonaneműek esetleges betegségeinek elterjedését megakadályozni. Így, ha a feladás alkalmával az tűnik ki hogy a *szállítás tárgyát képező gabona betegségben szenved*, például zsizsikes, az a *vasuti szállításra csak rostálás és a kirostált zsizsik elégetése után vehető fel*. Ugyancsak a *rendeltetési hely* állomása is köteles az árut megvizsgálni és amennyiben azt zsizsikesnek találná, a *kiszolgáltatást, ha csak újabb rostálás nem eszközöltetnék, megtagadni*. E szabályok intenciója kétségtelenül helyes és a kereskedelem nem is kívánhatja, hogy oly intézkedések, illetőleg az intézkedések azon részei, amelyek a gabona betegségeinek meggátlására valóban szükségesek, hatályon kívül helyeztessenek. De az az intézkedés, amely szerint a *leadási (rendeltetési) állomás is vizsgálat alá veszi a gabonaküldeményt és megtagadja annak kiszolgáltatását*, egyfelől szükségtelen, másfelől a forgalomra káros. Szükségtelen, mert ha a feladási állomás gondosan megvizsgálja a küldeményt és foganatosítja a rostálást,

miután a betegség szállításközben nem keletkezhetik, a rendeltetési helyen való vizsgálat felesleges. De káros is, mert a feladó, aki abban a hiszemben indítja utnak áruját, hogy az teljesen egészséges, egyszerre arra ébred, hogy a rendeltetési helyen az áru kiszolgáltatását megtadagják, nagy költséggel kénytelen rostát beszerezni és a rostálást foganatosítani vagy áruján veszteséggel tudni. A mai állapot tűrhetetlen volta fokozott mértékben mutatkozik most, amidőn az idei rendkívüli takarmányhiány következményeképp igen nagy mennyiségű külföldi tengeri beszerzése vált szükségessé és majd nem minden küldeménynél fenforog az utólag, a rendeltetési állomáson való kifogásolás veszélye. Az OMKE az előadott okok alapján a kereskedelmi miniszteriumhoz fordult és a fennálló szabályok oly értelmű megváltoztatását kérte, hogy a *rendeltetési állomás a gabona kiadását ne tagadhassa meg és a rostáltatás csakis a feladó állomáson legyen követelhető.*

* **Vagány nélküli villamos vasut.** A technikusokat régtől fogva foglalkoztatja már a vágány nélküli villamos vasutak eszméje. Rendes vasutestek építése ugyanis, olyan helyeken, ahol a forgalom jelentéktelen, nem fizeti ki magát; azért valami olcsóbb forgalmi eszköz létesítése már nagyon aktuális kérdése a technikának. A kérdést Schieman Miksa drezdai mérnök oldotta meg a vágány nélküli elektromos vasut feltalálásával, a melynek szerkezeti részleteit igen ügyesen és olcsón dolgozta ki a feltaláló. Egymásután azóta épültek Németországban az ilyen vasutak, amelyekből ma már 150 kilométer van üzemben. Egy legutóbb nyílt meg a drezda-arsenal-schänkhübel-königswaldi vonalon. A munkavezeték a villamos vasutak szokásos szabványai szerint készült. Az áramszedő azonban eltér a rendes vasutaknál használtaktól, mivel teret kell engednie arra, hogy a villamos kocsi a rendes közúti kocsiknak kitérhessen. A kocsi háromtengelyű. Ennek előnye, hogy a nagyobb tengelynyomást elkerülhetővé teszi és a kocsi könnyebben lehet kormányozni. Minden kocsin két motor van, a melyek a középső tengelyre vannak szerelve. A kocsiszekrény úgy van szerkesztve, hogy nyáron és télen, valamint személy- és teherforgalomra egyaránt használható. Télen, ha nagy hó esik, a hajtott tengely kerekei reczés pántot kapnak és a hátsó kerekeket kiveszik és szántalpakat helyeznek a tengely alá. Szóval ez a vasut úgy van felszerelve, hogy mindenféle eshetőség készen találja. A menetdíj kilométerenként 4 fillér, tehát a lehető legolcsóbb. Nagyon valószínű, hogy ez a praktikus közlekedési eszköz gyorsan hódítani fog Németország határain kívül is.

A feleség.

— Szellemes mondások. —

Jó feleség nagy istenáadás.

Magyar közmondás.

A legtokéletesebb házasság a földön az volna, ha a világ legszebb hölgyét összeházasítanók a világ legerősebb férfiával.

Márkus József.

A férj állandó szerelmének egy a titka: ha a házura önkénytelenül is szükségét látja annak, hogy a felesége szemében ő legyen a legesinosabb, a legjelmezebb, a legudvariasabb, a legvallóbb férfi. Vagyis: ha minden nap újra meg kell hódítani a feleségét. Az a férj, aki absolute biztos a maga dolga felől, néha öntudatlanul is vétetni fog ama törvények ellen, a melyek a jó férjekre kötelezők.

Szomaházy István.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvenyeket. —

Szótalány.

Ár — ik.

A talány minden helyes megfejtője, a ki a megfejtéshez 50 fillér csomagolási díjat mellékel, egy értékes jutalom-könyvben részesül.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő f. évi márczius hó 31. A helyes megfejtést április hó 2-iki számunkban tesszük közzé.

A „Haladás“ 12-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Ernö.

A 3 helyes megfejtőnek, kik az 50 fillért beküldötték, a jutalomkönyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

N. T. Az ügyet a magunk részéről véglegesen befejeztük.

Vonatmálházó. Panasza indokolt. Illetékes helyen szövegtesszük.

R. S. Köszönjük szíves buzgalmát.

Közölhetetlen kéziratok: Az alvajiró. — Vasuti szakoktatás. — Lakbérnegyedkor. — A fegyelmetlenség oka.

Több levélre jövő számunkban válaszolunk.

Kiadótulajdonos: **Zsivkovics Antal.**

Majd kiadta a parancsot az ügyvéd ur, hogy a gyermekek mehetnek. A kiskorukat ugyanis mindenkor száműzték ilyen alkalmakkor, hogy ne lábaltankodjanak otthon. Kaptak egy csomó cukrot s átvitték őket a szomszédba Mihók nénihez, a kinek iparendélyt eszközölt ki az ügyvéd ur kávéméréshez, hát lekötöztetije maradt a családnak . . .

Közben lassanként besötétedett, az eső pedig zuhogott egyre s immáron nagy tócsákban tolongott a víz a kanális nyílása felé. A lány még egyre ott állott a konyha ajtóban s aggodalmasan jeste a szakadó esőt. Éjszrevéden, lassu mormolással fohászkodás-féle jött ajakára, miközben az égre emelte szemeit, kívánva, hogy állana meg az eső. De hiába volt.

Kedvetlenül terítette föl az asztalt, meggyújtotta a karos gyertyatartók szines viaszgyertyáit és egyre vigyázta az időt, hogy nem derül-e még? Nem, nem! Az eső zajos tompa kattogása folyton a fülébe esengett, ölte és gyilkolta lelkében a reményeket.

Az idő pedig mult egyre. Már fél nyolcz. Éppen zárás ideje. Rábai ur bizonyára már a tükör előtt áll és csinosítja magát. Mire felöltözik, lesz nyolcz óra, akkor kocsiba ül és fél kilenzre már náluk is lesz.

Igy számílgatta tovább a perczek mulását s szerette volna elcsitítani az aggodalmait, melyek minden áron arra törekedtek, hogy összemarczangolják a reményeit. Érthetetlen, kínos előérzet fészkelte be magát a lelkébe és félt, félt indokolatlanul, hogy nem fog eljönni a várya-várt gavallér, a ki ugyan csak fűszeres, de jó keresetű, férjnek való ember . . . És ha nem jönne el . . . ? Megremegtette ez a gondolat, hogy szinte fájni kezdett belé.

Bement tehát a konyhába és óvatosan vigyázni kezdte az apja gondterhes vonásait s anyjának nyughatatlan, bántó komorságát. Mély csönd volt azonban, senki sem szólt, csak a finom vesepecsenye sustergett a lábasban. Ez a nyomasztó hangulat így tartott sokáig. Látszott róluk, hogy tartanak valami veszélytől, félnek bizonyos váratlan meglepetéstől, melynek sötét, terhes árnya mögött félénken húzódtott meg a reménység utolsó szikrája. Nem mertek azonban szót se ejteni föléle; szinte a lelegzetüket is visszafojtották, szinte a szívük dobogását is el akarták csöndesíteni.

Ekkor ajtónyílást hallottak az eső zuhogásán keresztül. A kapu ajtaja. Először megdöbbenek a lelkük mélyéig, aztán zavart mosolylyal tekintettek egymásra. Olga pedig félénken futott be a szobába, s nem tudta, hogy sirjon-e, nevéssen-e?

Az ügyvéd ur kitekintett az udvarra s látta, hogy egy esernyős alak kerülgeti a pocsolnyákat a ház tövében.

— Erre tessék Rábai ur, erre, itt a fal mellett! De nem kapott választ; az ismeretlen pedig úgy tett, mintha nem is hallotta volna. Az ügyvéd ur tehát várt, míg közelebb ért az ajtóhoz.

— Rábai ur nem jöhet el, — szólott az idegen, a ki nem volt más, mint a bolti szolga, — nem jöhet el kérem, mivel annyira esik az eső, hogy ki se lehet mozdulni. Tiszteletét küldi egyébként és szíves bocsánatot kér, de igazán nem jöhet el, mivel az eső... tetszik tudni...

Az ügyvéd ur becsapta az ajtót az ámuló szolga előtt s önmagából kikelve, hangos kiabálás között rontott be a szobába.

— A szemtelen, a komisz!

Az asszonyok az ő sejtelmes felfogásukkal már megértették a helyzetet. A tekintetes asszony már izgatottan mérte a szobát fel és le, Olga pedig a szegletben sirdogált, bizonyos belső szűgyen miatt, a mely szinte a torkát fojtogatta.

— Hát nem jön el a nyomorult, a hitvány! Látjátok, így bizzék az ember!

— Hagyd el, — mondá az asszony, — ilyen csak egy fűszerestől telhetik ki. Mindig mondtam, hogy rongy emberek azok. Ej, ne is gondoljatok rá! Pukkadjon meg a boltjában!...

Hangzott még el némely szídalom a fűszeres fejére, de aztán lecsilapultak a kedélyek, sőt Olga is kezdett belenyugodni a csalódásba, úgy gondolván, hogy nem is vesztett olyan sokat.

A tekintetes asszony hazahívatta a gyerekeket, aztán föltálalta a párolgó vesepecsenyét s egyéb szokadlan jó ételeket, a melyek felesiklandozták az étvágyakat. Így esett, hogy a kávé és hering vacsora helyett valóságos pazar lakoma volt tekintetes Méhes Antal ügyvéd ur házában, a miért az a hitvány fűszeres nem mert az eső miatt hazulról kimozdulni.

PÁRTOLJUK A MAGYART

Legfinomabb kivitelű,
igen czélszerű villany-
világításu

**zseblámpa
csak 3 korona.**

Teljes dohányzó készlet
csak 5 koronába
kerül és pedig 1 finom
u. tajtékpipa kínai ezüst
foglalat, 1 hozzávaló
pipaszár, 1 czélszerű
dohányzsacska, 1 gyufa-
tartó, 1 tajték szivar-
szopóka, 1 szivartárcza,
1 házi pipa szárral
együtt, 1 tajték szivar-
szopóka, 1 szivarvágó,
1 szivarhamutartó, 10
darab összesen.

4 és fél kilo, körülbelül
50 drb különféle illatu
finom pipere szappan
csak 5 korona.

s vegyünk csakis Magyarországon.

Egy nagy amerikai gyár tönkrementése folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alatt felsorolt 40 darab **szabadalmazott amerikai ezüst arukat** melyen leszállított áron, **potom 6 frt 40 krért** szállíthatom bárkinek és pedig 6 drb amer. szab. ezüst asztali kés, valódi angol pengével,
6 drb amer. szab. ezüst evővilla egy darabból,
6 drb amer. szabad. ezüst evőkanál,
12 drb amer. szabad. ezüst kávéskanal,
1 drb amer. szab. ezüst levesmerítő kanál,
1 „ „ „ „ tejmerítő kanál,
6 „ angol „Viktoria“ pohártálca,
1 „ remek asztali gyertyatartó.

40 darab összesen csak **6 frt 40 krért.**

Ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém belül is, **melyért jótállást vállalok.**

Megrendelhetők utánvét mellett.

Neumann Józsefnél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyhakészlet

5 darab solingeni pen-
géljű kés és 1 darab
szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománcozott
fazék és 6 darab lábas,
különböző nagyságúak
csak

5 kor. 90 fillér.

Egy valódi

Roskopf óra

két évi jótállás mellett
csak

5 korona.

5-12

Ki akar
altiszti vizsgát tenni?

Az rendelje meg lapunk szerkesztőségében
a legjobb

altiszti vizsgára előkészítő

— kézi könyvet, —

mely könnyed modorban s élvezetes elő-
adásban, lehetőleg rövidítve, tartalmazza az
egész vizsgaanyagot.

SZÜTS JENŐ

eddig megjelent könyvei lapunk szer-
kesztőségében megrendelhetők.

Szivtörténetek, elbeszélések 2 K

Beteg emberek, elbeszélések 2 „

Vérnyomok a hóban, regény 2 „

Pokol, regény 2 „

A szerelem esődje, regény 2 „

Lapunk előfizetői bármelyik könyvet

egy korona

kedvezményes áron megszerezhetik.

Utánzásoktól óvakodjunk!

Csak azon készítmények valódiak, melyek az itt látható védjeggyel vannak ellátva.

Karánsebesi RÁCZ JENŐ

„Arany szarvas”-hoz címzett gyógyszerárában

MISKOLCZON

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczkenőcs.** Számos hölgy álja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézörnek selyempuha-ágot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőkötől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá **Iris balszam szappan**, 1 db. ára 70 fill., Hozzá **Vénus arczpor**, fehér, rózsás és krém színűben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájsessentia** néhány cseppel egyszeri szájjal kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desinhálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszeremet nem használták és fogfájás van, ajánlatk a kitűnő jó hatású **(Pyrethro) svelezi fog-csepp**, 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balszam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpaodást meggátolja, valamint egyéb fej hőrbetegségtől megóv és kellemes illatúval fogya szivesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- Rácz Jenő keleti „Balszam bajuspedrője”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírtmentes balszamokból készítve, igen kellemes illatú, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér, 1 nagy doboz 50 fillér.
- Gannabin** (Tynkszembalszam), biztos hatású és legkényvelmesebben és sönörök kirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port, 1 doboz ára 1 korona.

Migrain, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szagoló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 fillér.

Szőrvesztőnek Depillatoriumot, 1 üveg 1 korona.

Fagyás ellen északi dr. képes fagykenőcs, 1 tégely 1 korona.

Rüh (Úhátka ellen) Naphthol kenőcs, 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Hajfestésre Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Főoraktár: Budapestien **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerterára, Király-utca 12. szám.

Czélszerűség kedvéért 2 koronán aluli megrendeléseknél kérekik a szer árán kívüli postai portóköltségek fedezésére még 60 fillért a megrendeléssel egyidejűleg beküldeni.

Kisebb rendeléseknél pénz-előre beküldéssel jutányosabban jön.